

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostrativum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

45. Magister

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

lius est ridere quam imitari. A. Equidem fateor me nec imitari velle, nec intelligere posse, nec rudita credere. At DI faxint, quotquot hanc monstroſæ linguæ ſectantur ſectam, cum auro auratiore Apulci aureo Afino, tranſmigrent in ligneos afinos.

45. MAGISTER *quid*

A. D I c mihi ô bone, quod nam animal ſit artium liberalium Magiſter. B Libenter, tu vero cave animal dixeris, quod jam inter angelicas formas pene demigravit. A. Quicquid ſit, tu eius mihi virtutes explica. B. Audi Quemcunque hoc nominis honorum faſtigio condecoratum videris, credito velut generoſum athletam de ignorantia triumphum egiſſe. Itaque utraque lingua Europæ primaria vterur, ſive ligata velis, ſive ſoluta, promptiſſime. Dein res omnes in dubium vocatas enodabit, exquisitaque methodo diſtribuet ingenioliſſime. Mox verborum flumine, & elegantiarum ſoſculis auditorum aures, quoquo volet, trahet: Exinde numerorum myſteria, & infinitas proportionum delicias introſpiciet, & rebus humanis accommodabit. Sono etiam & vocum harmonia tum ſibi tum aliis modulabitur. Si mensurandum quid ſit, nulla figura; ponderandum quid, nulla moles ingeni ſagacitatem viresque effugiet: Cælum etiam clam ipſo aſtrum nullum rotabit, nec terris hoc inſcio quicquam

quam minabitur. Ille enim Naturæ arcanorum omnium conscius, quid æther præfagiat, quid terra gignat, quid Mare æstuet, quid montes coquant, quid animalia converfentur, quid homo microcosmus in se comprehendat, quod animæ nostræ imperium, quæ corporis politia fit, accurate perquirat, & solertissime explicat. Denique ad regendos homines fertur, quorum animos prius cicurat, dein consuetudines emollit, postremo futuræ vitæ cõtemplatione divinitati initiatos reddit. A. O præclarum hominem, ac verè non pileo & annulo, faciumque inutili lumine & tarantara strepitu honorandum, sed humeris nostris plane sustollendum. Ceterum cum & honores debeantur eruditioni, & eruditio honoribus, qui fit, quòd titulis hodie minùs, quàm parentum ætate confidere licet? Nam qualem modò descripsisti, vix uspiam juvenem video. B. Id ingeniorum hebetudine fit, quæ tot & tanta non capiunt. A. Interim, quotannis bis nobis examen prodit, qui ò utinam singuli unam artem solidè possiderent, & juncti, quod dixisti, exemplar nobis exprimerent! Ego tamen multos tibi monstrabo, qui ne unum quidem eorum, quæ Magistrum constituunt, tueri cum laude & docere cū usu possunt, cætera ne degustarunt, aut attigerunt quidem, sunt tamen quod bene vertat, Magistri. B. Satis sit aliquos esse eruditos, & Republicæ idoneos nunquam deesse. A. At parentum sumptus turpiter pereunt, dum pinguescant illi Asino-creatores, quos non pudet artū linguarumque

Ma-

Magistros pronūciare, talesque ab omnibus ha-
 beri velle, quos paulò ante, ne discipulos quidem
 Matheseos, Physices &c. fuisse, cognouerunt, &
 illa ipsa, quæ actibus illis de more recitari solēt, erudi-
 tionis specimina, ab alijs cōposita, ægre legere &
 pronūciare posse, publico auditorio prodere non
 dubitant. B. Hæc pietas prohibet dicere. A.
 Hæc veritas jubet dicere: itaque aut Magistri a-
 liam mihi descriptionem dabis, aut ab evidentis-
 sima imposturæ suspitione illos tuos neutiquam
 liberabis.

46. HEROES.

A. O Saluete heroes, quotquot de humano
 genere optime estis meriti. B. Quæ
 hæc tua devotio est? A. Hic equidem in He-
 roum atrio obambulo, & vultus eorū, qui inter
 homines excelluerunt, cum admiratione & re-
 verentia contemplor. B. Ecquid vero animum
 subit, cum has virtutum iconas intueris? A. An-
 noto si quid rarioris Natura ædificij fabricauit,
 quò tam nobiles animas condigne hospitaretur.
 B. Mihi vero quamprimum monstra illa oc-
 currunt, quibus cum tanto labore, sedulitateque
 depugnare habuerunt necesse, tum indigna Mū-
 di gratia, quam tot meritis impetrarunt. A. Quæ
 vero major potest esse laborum merces, quam
 quod in Memoria & bonæ famæ templo ad om-
 nem posteritatem prostant, & nobiliora quæ-
 quæ ingenia provocant, ac in Deorum veluti
 nume-